

Kapitola sedm

Toho, že rodina Fisherových má víc peněz, než jsme měli my, jsem si nevšimla hned. Jejich letní dům nebyl nějaké nóbl sídlo, byl to opravdu dům, ve kterém se bydlí, útulný a pohodlný, s vyšisovanými kostkovanými pohovkami a rozvrzanými sklápěcími křesly, o které jsme se s kluky vždycky tahali, s olupující se bílou omítkou a od sluníčka vybledlou prkennou podlahou.

Byl to nicméně velký dům, vešla se tam spousta lidí. Už před časem ho rozšířili přístavkem. Na jednom konci byl mámin pokoj a ložnice Susanny a jejího manžela, a ještě jeden pokoj pro hosty. Na druhé straně byl můj pokoj, další pokoj pro hosty a pokoj kluků. Žárlila jsem na to, že spí všichni v jedné místnosti. Mívali tam palandu a dvoulůžko a já jim záviděla, jak se celou noc hihňají a špitají si, zatímco já musela spát ve svém pokojíčku sama. Kluci mě pár-

krát nechali přespat u sebe v pokoji, ale jen když si chtěli vykládat nějaké hodně strašidelné historky. Jako publikum jsem jim byla dobrá, vždycky jsem vrískala strachy na těch správných místech.

Jak jsme rostli, přestali kluci spát v jednom pokoji. Steven se přestěhoval do prázdného pokoje pro hosty na straně, kde měli ložnici rodiče, a Jeremiah s Conradem zůstali na naší polovině. Od začátku jsme se taky dělili o koupelnu na naší straně domu. Mamka používá tu na opačné straně a Susanna má u ložnice svou vlastní. V naší koupelně byla dvě umyvadla, jedno pro Jeremiaha s Conradem a druhé pro mě a mého bratra.

Kluci vždycky nechávali záchodové prkénko nahoře, už jako malí. Byla to stálá připomínka toho, že jsem jiná, že k nim nepatřím. Pár věcí se ale přece jen změnilo. Dřív kluci v koupelně vždycky hrozně nacákali, buď proto, že tam sváděli vodní souboje, nebo prostě proto, že byli lajdáci. Teď se ale holili, takže na umyvadle po nich zůstávaly vousy a na políčkách se hromadily pěny na holení a nej-různější kolínské a deodoranty.

Měli víc voňavek než já – já měla jen jednu růžovou lahvičku francouzského parfému, kterou jsem od táty dostala k Vánocům, když mi bylo třináct. Voněl po vanilce a karamelu a citrónu. Nejspíš ho vybírala jeho nová přítelkyně, která ještě studovala vysokou. Táta na takové věci nikdy nebyl. A já flakon stejně nenechávala v koupelně v tom klučích bordelů, měla jsem ho na komodě ve svém pokoji. Beztak jsem se tím parfémem nevoněla. Ani nevím, proč jsem si ho s sebou brala.